

mærkede Kraft forsmægter af Mangel paa sundt Arbeide og anstændig Fortjeneste, maa, det haaber jeg da, Staten, Samfundet, gribe til Midler i den Retning, naturligtvis for saa vidt de maatte blive grebne af de enkelte Individuer. Jeg har med disse Bemærkninger gjort nogle enkelte konstitutionelle Indsigelser mod det foreliggende Lovforslags Form og Indhold, men, som ærede Medlemmer ville have set, er jeg ikke gaaet ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt man iøvrigt vil fremme dette Spørgsmaal, og i hvilken Udstrækning man vil fremme det. Jeg antager, at man vil henvide denne lille Nyfødtte til sin Moder, Moderen er Finantslovsforslaget, og dette ligger i Finantsudvalget.

Scharling: De almindelige Bemærkninger, som den ærede sidste Taler fremsførte om det Forunderlige i, at Regjeringen har forelagt det foreliggende Lovforslag, forekom mig snarere at burde have deres Plads ved Finantslovens 1ste Behandling; thi de indeholdt jo egentlig kun en Forundring over, at Regjeringen har forelagt Finantslovsforslaget for det kommende Aar. Da Thinget imidlertid ved selve 1ste Behandling af Finantsloven synes at have tilkjendegivet, at det saa langt fra fandt Forelæggelsen forunderlig, at det tværtimod lod Forslaget gaa over til 2den Behandling og derefter til Finantsudvalget, og jeg fremdeles nærer det Haab, at der deraf maa fremgaa en ordinær Finantslov, antager jeg ogsaa, at Thinget i sin Helhed ikke vil finde Forelæggelsen af dette Forslag mere forunderligt og besynderligt end Forelæggelsen af Finantslovsforslaget. Jeg for mit Vedkommende kan i alt Fald ikke se noget Forunderligt deri; thi hvad gaar dette Forslag ud paa? Det gaar, saa vidt jeg kan se, ud paa at opfordre Thinget og eventuelt Finantsudvalget til forlods at underkaste disse paa Finantslovsforslaget opførte Bevillinger en Undersøgelse og Prøvelse, saaledes at de hurtigere ville kunne blive afgjorte, end det vilde kunne ske, naar deres Afgjørelse skulde opholdes efter alle de andre Spørgsmaal, der findes paa Finantsloven. Vi vide jo Alle, at det er herved sjældent, at Finantsloven bliver færdig paa Rigsdagen for omtrent 1ste April, og noget Bignende gjælder jo om Tillægsbevillingsloven allerede af den Grund, at det er ønskeligt, at dens Behandling bliver sluttet paa et saa sent Tidspunkt, at det ikke bliver ret mange Bevillinger, som ikke naaer at blive opførte paa den, saa at de altsaa maa afgjøres regnskabsmæssig af Statsrevisionen. Jeg ser ikke rettere, end at alle de her opførte Bevillingsspørgsmaal praktisk maa finde deres

Afgjørelse i det Væsentlige ved Finantslovens 2den Behandling, og naar altsaa disse Punkter blive opgjorte af Finantsudvalget, som jeg antager, at Forslaget vil blive henvist til, paa den Tid, hvor det altsaa afgjør sin Stilling til Bevillingerne paa Finantsloven i det Hele taget, er der al Mulighed for, at et Forslag som dette vil kunne blive Lov meget hurtig efter Finantslovens 2den Behandling her i Thinget, idet jeg antager, at de Bevillinger, der maatte blive staaende i dette Forslag og vedtagne af dette Thing, ville være af en saadan Natur, af Forslagets Behandling i det andet Thing kun vil kræve de nødvendige, grundlovmæssige Friste. Der vil saaledes ved Forelæggelsen og Behandlingen af dette Forslag kunne naaes, at de her opførte Arbeider, forsaavidt de finde Thingets Tilslutning, ville kunne blive udførte 3 Maaneder tidligere, end det ellers vilde kunne ske, og ville kunne blive udførte netop paa den Tid af Aaret, som er den vanskeligste og trangeste for Arbeiderne. Jeg er i saa Henseende fuldstændig uenig med den sidste ærede Taler, som mener, at det vilde være den rigtigste Politikk, at Staten lader sine Arbeider udføre særlig paa den Tid af Aaret hvor Arbeiderne have bedst Betsjæftigelse i Almindelighed, og hvor der er mest almindelig Efterspørgsel efter Arbeide, medens jeg derimod mener, at det er overmaade heldigt, naar Staten kunde lade en væsentlig Del af disse Arbeider udføre netop paa de Tider, hvor der ved den private Virksomhed er mindst Efterspørgsel efter Arbeide, og jeg fornaar ikke at se, at en saadan Fremgangsmaade skulde gjøre det offentlige Arbeide dyrere; skulde der være Tale om Noget, maatte den snarere gjøre det billigere. Jeg deler heller ikke den ærede Talers Formening om, at det kun er en mindre Del af disse 3 Millioner Kr., der ville komme Arbeiderne til Nytte, thi en meget stor Del af disse Arbeider er jo netop Arbeider af en ganske simpel Bestaffenhed, saasom Jordarbeider og de første Byggearbeider ved offentlige Bygninger og Lignende, hvor netop Arbeidslønnen udgjør en væsentlig Del af Udgiften. Jeg tror derfor ikke rettere, end at Thinget ved at behandle dette Lovforslag saaledes, at det, som jeg antydede, omtrent samtidig med Finantslovens anden Behandling vil kunne naae at blive til Lov, vil i høj Grad gavne Arbeiderne, idet derved vil bringes ret betydelige Arbeider til Udførelse og saaledes skabes Efterspørgsel efter Arbeidskraft netop i den trangeste og vanskeligste Del af Aaret. Hvad iøvrigt Lovforslagets Indhold angaar og de enkelte Arbeider, som der ere opførte,